

بررسی صوری و معنایی تکرار در گویش کردی سورانی

محمد راسخ‌مهند (عضو هیئت علمی دانشگاه بوعالی سینا)

مسعود محمدی راد (دانشجوی کارشناسی ارشد زبانشناسی همگانی، دانشگاه بوعالی سینا)

چکیده: در این مقاله، ویژگی‌های فرایند تکرار در گویش کردی سورانی بررسی می‌شود و با ساخت تکرار در زبان فارسی، از حیث صوری و معنایی، مطابقه داده می‌شود. از حیث صوری، ساخت تکرار را هم از نظر صرفی و هم از نظر آوازی بررسی می‌کنیم و، از حیث معنایی، مفاهیمی که بیشتر در ساخت تکرار رخ می‌دهند مدّ نظر است. در این راستا، با استفاده از دیدگاه موراواچیک (۱۹۷۸)، ویژگی‌های صوری و معنایی تکرار را بررسی می‌کنیم و سپس به بیان ویژگی‌های صوری و معنایی این ساخت در سورانی و مقایسه آن با فارسی می‌پردازم. در پایان، نتیجه می‌گیریم که از حیث ویژگی‌های صرفی ساخت تکرار در دو زبان مثل هم است، از حیث ساخت آوازی، همان‌طور که انتظار می‌رود، در ساخت‌های تکرار دو زبان تفاوت‌هایی وجود دارد و، از حیث ویژگی‌های معنایی، بسامد مفهوم افزایش کمیت در هر دو زبان بیشتر است.

کلیدواژه‌ها: ساخت تکرار، قسمت پایه، انواع تکرار، میزان کمیت، میزان شدت

۱. مقدمه

تکرار^۱ فرایندی صرفی است که بخشی از واژه یا کل آن را تکرار کرده و به پایه متصل می‌کند (راسخ‌مهند ۱۳۸۸). به جای اصطلاح تکرار در فارسی، از دوگان‌سازی (زاده‌ی ۱۳۸۶) و اتباع (طباطبایی ۱۳۸۴) نیز استفاده شده است. فرایند تکرار با ارجاع به صورت و معنی ساخته می‌شود، به این معنی که هر یک از اجزای ساخت تکرار، علاوه بر اینکه باید صورت‌های یکسان یا مشابه داشته باشند، باید در یک حوزه معنایی مشابه نیز قرار داشته باشند (موراچیک ۱۹۷۸). گاهی ممکن است قسمتی از ساخت تکرار از نظر معنایی تهی بوده و معنای آن متأثر از جزء دیگر باشد، مانند پرت و پلا. پلا از نظر معنایی تهی بوده و معنای آن متأثر از معنی پرت است (ثامنی ۱۳۸۸: ۴۵). با این حساب، واژه‌های papa در انگلیسی و بابا در فارسی تکرار نیستند، زیرا هیچ صورت معنی‌داری از در انگلیسی و با در فارسی نداریم. نام‌آواها نیز از رده تکرار خارج هستند، زیرا هریک از بخش‌های آن‌ها بی‌معنی است (مانند شُرُشُر، شلپ‌شلپ). همچنین واژه‌های متراծ نیز در رده تکرار قرار نمی‌گیرند؛ به عنوان مثال، ساخت کافی و بس را نمی‌توان تکرار در نظر گرفت، زیرا با اینکه این دو واژه معنی یکسانی دارند، به لحاظ صوری متفاوت‌اند. تکرار را، از حیث ساخت صوری، به دو نوع کامل و ناقص تقسیم کرده‌اند (موراچیک ۱۹۷۸). در تکرار کامل یک سازه (واژه یا گروه نحوی) به طور کامل تکرار می‌شود؛ مثلاً در زبان کردی، lat lat «پاره‌پاره»، *مَذْمُور* «گاه‌گاه». اما در تکرار ناقص قسمتی از کلمه پایه تکرار می‌شود؛ مانند werda perda «خرت و پرت»، *tpko tuk* «پرآکنده، اندک». تکرار می‌تواند پیش‌تکرار^۲ یا پس‌تکرار^۳ باشد. اگر قسمت تکرارشده به قبل از پایه اضافه شود، پیش‌تکرار است؛ مانند دک و دهن. اما اگر به پس از پایه اضافه شود پس‌تکرار است؛ مانند کتاب متاب (شقاقی ۱۳۷۹؛ راسخ‌مهند ۱۳۸۸).

در این مقاله، به بررسی ویژگی‌های صوری و معنایی تکرار در گویش کردی سورانی می‌پردازیم و آن را با همین ساخت در زبان فارسی مقایسه می‌کنیم. بیشتر داده‌های ساخت تکرار مربوط به گویش سورانی است؛ در عین حال، بسیاری از ساخت‌های تکرار در این مقاله در بین کردزبانان، با گویش‌های مختلف، مشترک است.

1) reduplication

2) prereduplication

3) postreduplication

در مورد ویژگی‌های معنایی و صوری ساخت تکرار در زبان کردی مطالعات زیادی انجام نشده است. زاهدی (۱۳۸۶) به بررسی این فرایند در زبان اورامی، که نزدیک به کردی است، پرداخته است. وی ویژگی‌های این ساخت را در مقوله‌های اسم، فعل و صفت بررسی کرده است. حیدرپور بیدگلی و شفاقی (۱۳۹۰)، طباطبایی (۱۳۸۴)، ذاکری (۱۳۸۱) و شفاقی (۱۳۷۹) ساخت صوری تکرار را در زبان فارسی بررسی کرده‌اند و راسخ‌مهند (۱۳۸۸) ساخت تکرار را از نظر معنایی بررسی کرده است. در این مقاله، با استفاده از دیدگاه رده‌شناختی موراوچیک (۱۹۷۸) که ساخت تکرار را از نظر صوری و معنایی در زبان‌های مختلف بررسی کرده است، به مطالعه این فرایند در کردی سورانی می‌پردازیم. پس از مقدمه حاضر، در بخش ۲، ساخت صوری تکرار در زبان‌های مختلف از دیدگاه رده‌شناختی معرفی شده و، در بخش ۳، به بررسی ساخت صوری تکرار، از حیث صرفی، در سورانی می‌پردازیم. در بخش ۴، ساخت آوایی تکرار را در سورانی، بررسی می‌کنیم. در بخش ۵، به ساخت معنایی تکرار در سورانی می‌پردازیم. در بخش ۶، ساخت تکرار در سورانی، از حیث صرفی و معنایی، با فارسی مقایسه می‌شود. بخش ۷ نتیجه‌گیری است.

۲. ساخت صوری تکرار در زبان‌های مختلف

گرچه، طبق تعریف، برخی از ساخت‌های زبانی (مانند نام‌آواهای، واژه‌های مترادف و ...) در رده تکرار جای نمی‌گیرند، با این حال، تنوع صوری در ساخت‌های تکرار زیاد است. این تنوع‌ها بر اثر چهار عامل به وجود می‌آیند:

الف) تنوع صوری سازه‌ای که تکرار می‌شود - از نظر موراوچیک (۱۹۷۸) ویژگی‌های صوری ساخت تکرار را می‌توان به دو صورت بررسی کرد: یکی براساس ویژگی‌های صرفی، مانند اینکه قسمت تکرارشده، پایه یا بخشی از پایه است؛ مثلاً

در زبان لاتین

1. quis	چه کسی؟
quisquis	هرکس

دیگری بر اساس مشخصات آوایی، مانند اینکه کدام واج، هجا یا تکواز از قسمت پایه تکرار می‌شود؛ مثلاً

در زبان کوئیلو:

2. qax	استخوان
qaqax	استخوان‌ها

در زبان هوسا:

3. suna	اسم
sunanaki	اسامی

در مثال اول، که مربوط به زبان لاتین است، پایه تکرار شده و، در مثال‌های ۲ و ۳، واحد نوایی تکرار شده، که در زبان کوئیلو به قبل از پایه و در زبان هوسا به بعد از پایه اضافه شده است. از نظر موراوهچیک (۱۹۷۸) این واحد نوایی لزوماً هجا نیست.

ب) گوناگونی در تعداد تکرار سازه‌ها - این امر به این معنی است که چه تعداد امکان تکرار در دوگانسازی وجود دارد؟ تعداد تکرار حدومرز ندارد. طبق تعریف، سازه‌ای که تکرار می‌شود حداقل باید شامل دو نمونه از همان صورت زبانی باشد، اماً بررسی زبان‌ها نشان داده که تکرار چندتایی نیز در بسیاری از زبان‌ها وجود دارد؛ مثلاً

در زبان موکیلیس:

4. roar	لرزاندن
roarroar	در حال لرزیدن
roarroarroar	تداوم لرزش

ج) تنوع صوری ناشی از وجود یک قسمت اضافه مانند یک وند یا حذف یک قسمت از ساخت تکرار - بخش اضافه ممکن است هم در تکرار کامل و هم در تکرار ناقص دیده شود و در قسمت تکرارشونده یا پایه یا در حاشیه واژه باید؛ مانند

در زبان موکیلیس:

5. sipis	بسن (متعدی)
sipsip	بسن (لازم)

در زبان آگتا:

6. se	یک
sehse	یک به یک

در زبان آگتا:

7. wer	نهر
walawer	نهر کوچک

در مثال ۵، با حذف هجای آخر (is) از پایه (sipis) و تکرار هجای اول (sip) فعل لازم ساخته می‌شود. در مثال ۶، واج h بین پایه و بخش تکرارشده قرار می‌گیرد و، در مثال ۷، واحد نوایی ala بین بخش تکرارشونده (w) و پایه قرار می‌گیرد.

د) ترتیب قرارگیری بخش‌های تکرارشونده در ساخت تکرار – ممکن است قسمت تکرارشونده قبل یا بعد از پایه بیاید، مانند دک و دهن و لباس‌مباش؛ یا میان قسمت پایه و تکرارشونده تکوازِ دستوری قرار گیرد، مانند سال‌به‌سال؛ یا قسمت تکرارشونده در داخل قسمت پایه بیاید، مثلاً در زبان کوئیلو:

8. tuo'yo	برف
tutko'yo	برف موجود در اینجا و آنجا

در مثال ۸، بعد از هجای اول (uu) همخوان اول (i) تکرار می‌شود و واج /k/ بعد از آن اضافه می‌شود.

۳. ساخت صرفی تکرار در سورانی

همان‌گونه که گفته شد، ساخت صوری تکرار، از حيث صرفی، به دو نوع تکرار کامل و تکرار ناقص تقسیم می‌شود. تکرار کامل و تکرار ناقص در زیرمجموعه خود دارای انواعی هستند: در سورانی، تکرار کامل را می‌توان به تکرار کامل نافزوده، تکرار کامل میانی و تکرار کامل پایانی تقسیم کرد و تکرار ناقص را می‌توان به تکرار ناقص پیشوندی و تکرار ناقص پسوندی تقسیم کرد. فرایند تکرار کامل نافزوده – در این فرایند، یک سازه به طور کامل تکرار می‌شود؛ مانند

9. tika tika	تکه‌تکه
10. گاهگاه	گاهگاه

11. bra bra	کم
12. døna døna	دانه‌دانه

فرایند تکرار کامل میانی - در این فرایند، یک وند یا حرف اضافه بین قسمت پایه و قسمت تکرارشونده قرار می‌گیرد؛ مثال:

— همراه با پسوند -a:-

13. ſala ſal	لنگانلنگان
14. ferta fert	فرتوفرت
15. χðwa χðw	تنبلی و شل‌بازی

— همراه با حرف اضافه:

16. məŋj wa məŋj	ماه‌به‌ماه
17. sɒł na sɒł	یک‌سال‌درمیان
18. ſɒn ba ſɒn	دوشادوش هم

— همراه با پسوند -ɒw:-

19. peſtɒw peſt	نسل‌درنسل
20. lipɒw lip	مال‌مال
21. peſʃɒw petʃ	پیچ‌درپیچ
22. ranjɒw ranj	رنگارنگ

فرایند تکرار کامل پایانی - در این فرایند، قسمت تکرارشونده بعد از پایه قرار می‌گیرد و پس از این دو وند می‌آید؛ مانند

23. χez χezakɒni	سرسره‌بازی
24. bɒz bɒzɒn	جست‌و‌خیز
25. qotʃ qotʃɒni	شاخ‌به‌شاخ شدن
26. ðʒɒr ðʒɔre	گاه‌گاهی

فرایند تکرار ناقص پیشوندی - در این فرایند، قسمت تکرارشونده به صورت ناقص قبل از قسمت پایه قرار می‌گیرد؛ مانند

27. qerm o qpł	اعتراض بیجا کردن
28. tap o tuz	گرد و غبار
29. keto kwer	کورمانند
30.lein o beɪn	ارتباط و پیوند

فرایند تکرار ناقص پسوندی - در این فرایند، قسمت تکرارشونده به صورت ناقص، پس از قسمت پایه می‌آید؛ مانند

31. lato pat	لت و پار
32. qpolo qiy	قیل و قال
33. ſpolo dɒχ	کوه و کمر
34. briska brisk	درخشش پیاپی
35. pala pal	عجله زیاد

در ادامه این بخش به بررسی پایه ساخت تکرار در مقوله‌های واژگانی مختلف در کردی سورانی می‌پردازیم.

(الف) تکرار اسم:

36. tap o tuz	گرد و غبار
37. peſtəw peſt	نسل درنسل
38. mør o mur	مار و انواع خزندگان
39. ſpolo dɒχ	کوه و کمر
40. tʃpolo tʃoł	چاله چوله

(ب) تکرار فعل:

41. becre nacre	بشنه نشه
42. betawe natawe	خواهی نخواهی

(ج) تکرار صفت:

43. lato pat	درب و داغون
44. tecał pecał	درهم آمیخته
45. loto lut	اویاش
46. lpolo pɔł	بی‌سروزبان، خاموش
47. pɔn o pɔr	بسیار عریض
48. keto kwer	کورمانند
49. reko pek	مرتب و منظم

(د) تکرار قید:

50. χɒwa χɒw	تنبلی و شل بازی
51. jawɒʃ jawɒʃ	آهسته آهسته

52. tersa ters	ترس ترسان
53. fra fra	بسیار بسیار
54. گاه گاه	گاه گاه
55. bra bra	کم کم
56. pala pal	عجله زیاد

در بقیه مقولات واژگانی، مثل طبقه حروف اضافه، تکرار وجود ندارد.

۴. ساخت آوایی تکرار در سورانی

اگر ساخت صوری تکرار را طبق ویژگی‌های آوایی بررسی کنیم، در آن صورت، در تکرار ناقص یک واچ، هجا یا بخشی از زنجیره آوایی تکرار می‌شود. در این بخش، ساخت تکرار را در سورانی، از حیث اینکه کدام واچ، هجا یا واحد نوایی از قسمت پایه تکرار می‌شود، بررسی می‌کنیم.

— تکرار همخوان آغازین (c-):

57. ſelu ſol	سست و بی‌حال
	(از نظر معنایی تهی) ſel «سست» + u + ſol «بی‌حال»
58. pən o pər	بسیار عریض
	(از نظر معنایی تهی) pən «پهن» + o + pər «غبار»
59. tap o tuz	گرد و غبار
	tap «غبار» + o + tuz «گرد» (از نظر معنایی تهی)
60. چاله چوله	
	(از نظر معنایی تهی) چاله + o + چوله

— تکرار همخوان + واکه آغازین (cv-):

61. həro hədʒ	شلوغ و بازیگوش
	(از نظر معنایی تهی) hər «شلوغ» + o + hədʒ «بازیگوش»
62. həto həwər	داد و فریاد
	(در اینجا بی‌معنی) hət «داد» + həwər «فریاد»

— تکرار همخوان + واکه + همخوان آغازین (-cvc):

63. pala pal عجله زیاد

(از نظر معنایی تهی) pal + «عجله»

64. gota got شایعه

gota + «حرف، سخن»

65. kɔwa kɔw سوزش پیاپی پوست

(از نظر معنایی تهی) kɔw + «سوزش پوست»

— تکرار واکه + همخوان پایانی (-vc):

66. ʃɒχo dɒχ کوه و کمر

(از نظر معنایی تهی) ʃɒχ + o + dɒχ «کوه و کمر»

67. ?dwo tðw آب و تاب

(از نظر معنایی تهی) ?d̪w + o + tðw «آب»

68. lato pat درب و داغون

(از نظر معنایی تهی) lat + o + pat «داغون»

69. keʒo weʒ گیج و منگ

(از نظر معنایی تهی) keʒ + o + weʒ «گیج»

— تکرار واکه + همخوان + واکه پایانی (-vcv):

70. reza peza خرت و پرت

(از نظر معنایی تهی) reza + «خرده و سایل» peza

71. ſaqa baqa قطعه قطعه

(از نظر معنایی تهی) ſaqa + baqa «از بالا به دونیم شکافته»

— تکرار واکه + همخوان + واکه + همخوان پایانی (-vcvc):

72. təkał pəkał درهم آمیخته و نامرتب

(از نظر معنایی تهی) təkał + pəkał «درهم آمیخته»

73. ſerem berem سخن یاوه و مفت

(از نظر معنایی تهی) ſerem + berem «سخن یاوه»

— تکرار واکه + همخوان + همخوان + واکه پایانی (-vccv):

74. werda perda خرت و پرت

(از نظر معنایی تهی) perda «خرت» و perda «پرت»

75. sendi mendi مکر و نیرنگ

(از نظر معنایی تهی) mendi «مکر» و sendi «نیرنگ»

۵. ساخت معنایی تکرار در سورانی

موراوجیک (۱۹۷۸) معتقد است که تکرار در زبان‌های مختلف معانی شبیه به هم دارد. وی دو نکته کلی را در مورد معنی تکرار بیان می‌کند. نخست اینکه معنی ساخت تکرار شامل و دربرگیرنده ساخت غیرتکراری نیز می‌شود، مثلاً ساخت *pən o pər* «بسیار عریض» در کردی شامل معنی *pən* «پهن» نیز می‌شود؛ اما عکس این رابطه صدق نمی‌کند، یعنی معنی *pən* شامل و دربرگیرنده *pən o pər* نمی‌باشد. نکته دوم اینکه ساخت‌های تکرار معنی‌هایی به دست می‌دهند که، گاهی اوقات، در تقابل با همدیگر قرار دارند مانند بزرگنمایی و تصحیح در زبان فارسی؛ مثال:

آش‌ولاش (بزرگنمایی)، ریزه‌میزه (تصحیح)

به طور کلی، از نظر معنایی، در ساخت تکرار مفاهیم افزایش کمیت^۱، کاهش کمیت^۲، افزایش شدت^۳ و کاهش شدت^۴ وجود دارد که، از این میان، برجسته‌ترین معنی حاصل از فرایند تکرار مفهوم افزایش کمیت است. افزایش کمیت را می‌توان هم به عنوان افزایش مشارکت‌کنندگان در عمل و هم افزایش عمل در نظر گرفت. مثلاً ساخت بزنیز، در فارسی، مفهوم افزایش شرکت‌کنندگان در عمل را می‌رساند و ساخت بشکن بشکن مفهوم افزایش عمل را می‌رساند و از نظر موراوجیک (۱۹۷۸)، افزایش عمل با تکرار فعل انجام می‌شود. در مقابل مفهوم افزایش کمیت مفهوم کاهش کمیت وجود دارد که در ساخت تکراری *bekre nakre* «بشه نشه»، *becre* «شدن»، *nakre* «نشدن» مشهود است؛ به این ترتیب که معنی ساخت تکراری کمیت کمتری را نسبت به معنی

1) augmentation

2) diminution

3) intensification

4) attenuation

پایه bekre دربردارد. در ساخت‌های تکراری، مفاهیم افزایش شدت و کاهش شدت نیز وجود دارد. مفهوم افزایش شدت به این معنی است که ساخت تکرار کامل‌تر و با تأثیر بیشتری انجام می‌پذیرد؛ مانند ساخت داغ‌داغ، در فارسی، و ساخت fra fra، در کردی، به معنی «بسیار بسیار». معنی کاهش شدت را نیز می‌توان در ساخت bra bra «کم‌کم» درک کرد که، در آن، ساخت تکرار شدت کمتری نسبت به پایه bra «کم» دارد. کاجیتانی (۲۰۰۵) نیز به بررسی معنایی ساخت تکرار در شانزده زبان مختلف پرداخته است. وی نتیجه می‌گیرد که، اگر در زبانی مفاهیم کاهش کمیت و کاهش شدت با ساخت تکرار بیان شود، پس می‌توان افزایش کمیت و افزایش شدت را نیز با ساخت تکرار نشان داد؛ همچنین مفهوم افزایش کمیت بیشتر از افزایش شدت و مفهوم کاهش شدت بیشتر از کاهش کمیت رخ می‌دهد و دلیل آن را اصل تصویرگونگی و درک برابر گویشوران می‌داند، به این معنی که، از آنجایی که در ساخت تکرار ما با افزایش صورت‌های زبانی مواجه هستیم، بیان تکرار در مفاهیم افزایش کمیت و افزایش شدت برای مردم آسان‌تر از به کارگیری این ساخت برای مفاهیم کاهش کمیت و کاهش شدت است (تصویرگونگی) و در توضیح اینکه چرا کاهش کمیت به منزله کاهش شدت است، ناخوشایند بودن بیان کاهش کمیت را با افزایش صورت‌های زبانی عنوان می‌دارد (ص ۱۰۲). وی، در پایان، نتیجه می‌گیرد که وجود مفهوم افزایش شدت در یک زبان نشان‌دهنده افزایش کمیت است و وجود مفهوم کاهش کمیت نشان‌دهنده کاهش شدت.

در ادامه، با استفاده از دیدگاه موراوچیک (۱۹۷۸)، به بررسی ساخت معنایی تکرار در چهار طبقه افزایش کمیت، کاهش کمیت، افزایش شدت و کاهش شدت در کردی سورانی می‌پردازیم.

الف) افزایش کمیت:

76. werda perda	خرت و پرت
77. rangow rang	رنگارنگ
78. mn̥lo hoł	خانه و کاشانه
79. baʃ baʃ	تقسیم کردن

80. <i>peſtow</i> <i>peſt</i>	نسل در نسل
81. <i>qotʃ</i> <i>qotʃɒni</i>	شاخ به شاخ شدن
82. <i>sɒt</i> <i>ba sɒt</i>	سال به سال
83. <i>tap</i> <i>o tuz</i>	گرد و غبار
84. <i>kein</i> <i>o bein</i>	رابطه و ارتباط

ب) افزایش شدت:

85. <i>hɒro</i> <i>hɒdʒ</i>	بسیار شلوغ
86. <i>tersa</i> <i>ters</i>	ترس زیاد
87. <i>fra</i> <i>fra</i>	بسیار بسیار
88. <i>lato</i> <i>pat</i>	درب و داغون
89. <i>pəno</i> <i>pər</i>	بسیار عریض
90. <i>lipəw</i> <i>lip</i>	مالامال
91. <i>?dwo</i> <i>təw</i>	آب و تاب
92. <i>nɒla</i> <i>nɒt</i>	ناله بسیار

ج) کاهش کمیت:

93. <i>betawe</i> <i>natawe</i>	خواهی نخواهی
94. <i>bekre</i> <i>nakre</i>	بشه نشه
95. <i>dʒɔr</i> <i>dʒɔr</i>	گاهگاه

د) کاهش شدت:

96. <i>ʃela</i> <i>ʃel</i>	نرم نرمک
97. <i>bra</i> <i>bra</i>	کم کم
98. <i>jawɒf</i> <i>jawəf</i>	آهسته آهسته

در میان داده‌های سورانی نیز مفهوم افزایش کمیت در میان معانی ساخت‌های تکرار بیشتر مشهود است.

۶. مقایسه تکرار در سورانی و فارسی

در این بخش، به مقایسه ساخت تکرار از نظر صرفی، آوایی و معنایی در سورانی و فارسی می‌پردازیم. از حیث صرفی در فارسی (نک: شفاقی ۱۳۷۹) تکرار کامل و تکرار

ناقص دیده می‌شود و زیرمجموعه‌های این دو در فارسی، از نظر صرفی با داده‌های تکرار در سورانی یکسان است. در تالشی و گیلکی نیز تکرار کامل و تکرار ناقص دارای همین انواع هستند (ثامنی ۱۳۸۸). همچنین ساخت تکرار در مقوله‌های واژگانی اسم، فعل، صفت و قید در هر دو زبان وجود دارد، اما در طبقه حروف اضافه وجود ندارد. در سورانی، وقتی مقوله پایه فعل باشد، شاهد کمترین تعداد تکرار هستیم. در فارسی، تعداد تکرار در مقوله‌های قید و فعل از اسم و صفت کمتر است (راسخ‌مهند ۱۳۸۸). بررسی ساخت آوایی تکرار در سورانی و فارسی نشان‌دهنده این است که دو زبان در اینکه کدام واج، هجا یا واحد نوایی تکرار شود اشتراکاتی دارند، از جمله تکرار -cvc، -cvv، -vcv و -vcvc (به ترتیب، در فارسی، مثل نک و نال، دک و دهن، شیک و پیک، قاطی پاطی، کتاب متاب)، که در بخش تکرارشونده ساخت‌های تکراری هر دو زبان کاربرد زیادی دارند. با وجود این، در فارسی، تکرار -vcc، -vccvc و -vccvcv (به ترتیب چرت و پرت، شندر پندر، الکی پلکی) در بخش تکرارشونده ساخت تکرار وجود دارد که در سورانی دیده نمی‌شود و، در سورانی، تکرار -cvc در بخش تکرارشونده وجود دارد، در حالی که، در فارسی، این واحد نوایی در بخش تکرارشونده دیده نمی‌شود.

همچنین بررسی ساخت تکرار از نظر معنایی نشان می‌دهد که مفهوم افزایش کمیت در این دو زبان در ساخت‌های تکرار بیشتر رخ می‌دهد، که با داده‌های رده‌شناسختی کاجیتانی (۲۰۰۵) نیز مطابقت دارد.

۷. نتیجه‌گیری

در این مقاله، با استفاده از دیدگاه موراوچیک (۱۹۷۸) ویژگی‌های صوری و معنایی ساخت تکرار در کردی سورانی مورد بحث و بررسی قرار گرفت. از نظر ویژگی‌های صرفی، تکرار کامل و تکرار ناقص و انواع این دو در این گویش نشان داده شد. از نظر آوایی، نشان دادیم کدام بخش از قسمت پایه (واج، هجا، واحد نوایی) بیشتر در قسمت تکرارشونده می‌آید. بررسی ساخت تکرار از نظر معنایی در سورانی نشان می‌دهد مفهوم افزایش کمیت بیشتر در ساخت تکرار رخ می‌دهد.

منابع

- ثامنی، شهرناز، ۱۳۸۸، بررسی ساختار و معنای صورت‌های دوگان‌ساخته در گویش‌های سواحل جنوبی دریای خزر، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، گروه زبان‌شناسی همگانی، دانشگاه بوعالی سینا، همدان.
- حیدرپور بیدگلی، تهمینه و شفاقی، ویدا، ۱۳۹۰، «رویکرد نظریه بهینگی به فرایند تکرار با نگاهی بر واژه‌های مکرر فارسی»، مجله پژوهش‌های زبان‌شناسی، س. ۳، ش. ۱، ص. ۴۵-۶۶.
- ذاکری، مصطفی، ۱۳۸۱، «اتباع و مهملات در زبان فارسی»، تهران.
- راسخ‌مهند، محمد، ۱۳۸۸، «بررسی معنایی تکرار در زبان فارسی»، مجله زبان‌شناسی، س. ۲۳، ش. ۱، ص. ۶۵-۷۴.
- Zahedi, Mohammad Sadeghi, 1386, " مضاعف‌سازی (تکرار) در گویش اورامی ", مجله زبان‌شناسی, س. 22, ش. 1, ص. 93-98.
- شفاقی، ویدا، ۱۳۷۹، «فرایند تکرار در زبان فارسی»، مجموعه مقالات چهارمین کنفرانس زبان‌شناسی نظری و کاربردی، ج ۱، به کوشش سیدعلی میرعمادی، ص ۵۱۹-۵۳۴.
- طباطبایی، علاءالدین، ۱۳۸۴، «اتباع»، دانشنامه زبان و ادب فارسی، ج ۱، به سرپرستی اسماعیل سعادت، تهران، ص ۲۰۳-۲۰۵.

Kajiani, M., 2005, "Semantic Properties of Reduplication among the World's Languages", *LSO Working Papers in Linguistics*, vol. 5: *Proceedings of WIGL*, pp. 93-106.

Moravcsik, E., 1978, "Reduplicative Constructions", *Universals of Human Language*, vol. 3: *Word Structure*, ed. J. H. Greenberg, Stanford, pp. 297-334.